

Forkortelse

Av

Beskrivelse av bønnen til Profeten

Allahs fred og velsigne være med ham

تلخيص صفة صلاة النبي
صلى الله عليه وسلم

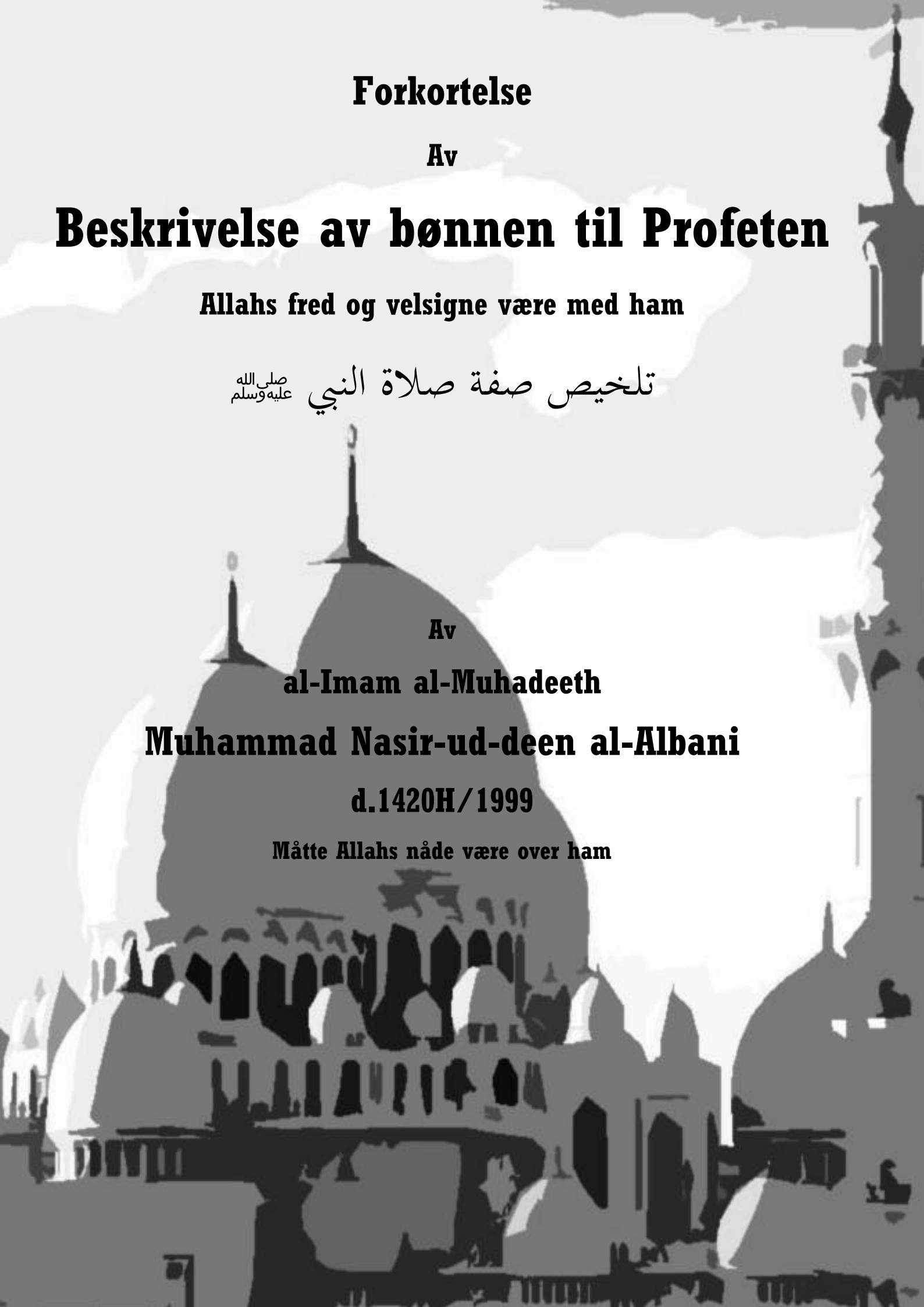
Av

al-Imam al-Muhadeeth

Muhammad Nasir-ud-deen al-Albani

d.1420H/1999

Måtte Allahs nåde være over ham



Forkortelse

av

Beskrivelse av bønnen til Profeten

Allahs fred og velsigne være med ham



Av

al-Imam al-Muhadeeth

Muhammad Nasir-ud-deen al-Albani

d.1420H/1999

Måtte Allahs nåde være over ham

Oversatt av

Abu Zakariyya al-Atharee

Koran & Sunna Forlag

2014

Forkortelse

av

Beskrivelse av bønnen til Profeten

Allahs fred og velsigne være med ham

تَلْخِصُ
صِفَتِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ
صلى الله عليه وآله وسلم



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allahs navn den Barmhjertige den Nåderike

Øversetterens forord

All lovprisning tilhører Allah, vi lovpriser Ham og søker tilflukt hos Ham fra ondskapen i oss selv og fra ondskapen som stammer fra våre egne synder. Vi oppsøker Hans tilgivelse og Hans barmhjertighet ved å komme nærmere Ham. Den som Allah veileder ingen kan villede ham, og den som Han villeder, ingen kan veilede ham. Vi bevitner at det er ingen andre guddom unntatt Allah, og at Muhammed er Hans tjener og siste sendebud.

Allah sendte ham for å føre menneskeheten fra mørket til lyset, fra uvitenhet til kunnskap, og sist men ikke minst, fra avgudsdyrkelse (Shirk) til å tilbe kun én Gud (Tawheed). Måtte Allahs fred og velsigne alltid være med ham, hans familie, hans følgesvenner, og alle som følger ham inntil dommedagen.

Allah den allmektige sa:

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

Uten tvil, de troende har oppnådd suksess. Som i sine bønner er ydmyke.

(suratul Mu'minoon, 23:1-2)

En av de viktigste søylene Islam er bygd på er As-salah/bønningen. Bønningen er den andre søylen av Islam etter trosbekjennelsen (shahada). Bønningen er nøkkelen til vår suksessen både i denne verden og i det hinsidige (Aakhirah). Bønningen er slik Profeten ﷺ beskrev den i en hadith når han sa:

مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ الصَّلَاةُ وَمِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ

Bønnen er nøkkelen til Paradiset, og Wudhu er nøkkelen til Salah.¹

Det er mange hadither som viser viktigheten av bønnen, blant disse hadithene er hadithen om at bønnen skal være det første enhver tjener vil bli spurt om på dommedagen. Dette i seg selv viser oss hvor viktig og avgjørende Salah er. Profeten ﷺ sa:

إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ،
وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ

Det første en tjener skal bli spurt på dommedagen, når det gjelder hans gjerninger, er salah. Hvis hans salah er riktig og godkjent, (altså vedkommende har passet på bønnen mens han var i live) så vil den personen bli blant de suksessfulle og de som blir reddet. Og hvis hans salah er ødelagt og mangelfull så vil den personen bli blant de som skal lyde ydmykelse og tap.²

Siden det å utføre bønnen er knyttet til suksessen av et menneske både i denne verden og i det hinsidige, så er det obligatorisk for enhver av oss å lære seg hvordan bønnen utføres slik Profeten ﷺ gjorde. For han ﷺ har beordret oss om å etterligne ham i vår bønn når han sa:

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي

«Be slik dere har sett meg be!»³

Profeten ﷺ tok alltid bønnen på alvor og han passet alltid på at hans følgesvenner utførte den riktig. Han pleide noen ganger å be på prekestolen slik at folk kunne se ham og lære hans bønn.⁴ De følgesvennene som lærte dette fra Profeten ﷺ formidlet det de lærte til den neste

¹ Sunan Tirmidhi: 4 vurdert som *Hasan* av Sheikh Zubair Ali Zai -rahimahullah-. Se Darusalams engelsk oversettelse av Jami' Tirmidhi, Vol.1, side 36.

² Sunan Tirmidhi: 413

³ Sahih Bukhari: 631

⁴ Sahih Bukhari: (377,448,917,2094,2569), Sahih Muslim: (544), Sunan Ibn Majah: (1416), Musnad Ahmad: (22800, 22871), Sahih ibn Hibban: (2142). Se også Sheikh al-Albani i « Irwaaul ghaleel fee takhreej ahaadith manaa'ir as-sabeel » : (545).

generasjonen, og denne generasjonen formidlet dette til generasjonen etter og slik fortsatt det helt til det nådde oss Alhamdulillah.

Blant de ulama som har bidratt til å gjøre beskrivelsen av Profetens bønn kjent blant folk flest, er den store lærde, al-Muhadith ash-Sheikh Muhammad Nasir-ud-deen al-Albani - *rahimahullah*-. Sheikh Al-Albani skrev en berømt bok hvor han beskrev Profetens bønn i detaljer. Boken tok verden med storm og fikk en stor aksept blant lærde og kunnskapssøkere og flok flest Alhamdulillah. Den var den første av sitt slag. Den beskrev Profetens bønn fra A til Å. Boken het «*Sifatul salat an-nabiyy salallahu 'alayhi wa salam mina at-takbeer ilaa at-tasleem kanaka taraahu*» (*Beskrivelse av bønningen til Profeten, Allahs fred og velsigne være med ham, fra takbeer til tasleem som om du ser den*)⁵. Sheikhen strevde hardt i denne boka til å lære leseren hvordan Profeten ﷺ ba i følge det som ble fortalt gjennom autentiske hadither. Videre så har Sheikhen skrevet en kommentar i tre bind av denne boka hvor han går dypere i vurderinger av hadithene og deres veier (sanad). Kommentaren bærer navnet «*Aslu sifatul An-nabiyy*». Senere skrev Sheikhen, slik han pleide å gjøre med andre bøker, en forkortelse av den opprinnelige boka som han kalte, «*Talkhees sifatul An-nabiyy*». Denne forkortelsen har vi, med Allahs hjelp, oversatt nå til norsk takket være Allah.

I denne forkortelsen får du en oppsummering av beskrivelsene av Profetens bønn. For å skille mellom Sheikhens fotnoter og mine egne fotnoter så har jeg skrevet hver gang jeg la en fotnote på noe **[Oversetterens fotnote]**.

Til slutt takker jeg Allah den Allmektige for å ha hjulpet meg med oversettelsen av denne boka. Hvis jeg har oversatt noe riktig så er det med Allahs hjelp og veiledning. Og hvis jeg har oversatt noe feil så er dette fra min side og jeg ber enhver søsken i Islam som oppdager noe feil om å ta kontakt for vi er alle til syvende og sist mennesker som tar feil. Måtte Allah tilgi oss for de feilene vi gjør bevisst eller ubevisst og vise oss veien til det som er rett. Ameen.

Måtte Allah belønne vår Imam, Sheikh Muhammad Nasir-ud-deen al-Albanee med jannatul firdaws for den vidunderlige jobben han gjorde for denne ummah. Siden dette er det første

⁵ Boken er nå oversatt til engelsk og mange andre språk.

verket av hans verk som er oversatt til norsk, så håper jeg at dette blir en liten begynnelse på en rekke norske oversettelser av verkene hans som kommer i fremtiden in shaa Allah.

Sheikhen har virkelig etterlatt seg en stor formue i form av kunnskap som trengs å bli delt til muslimer her i Norge, og til hele den islamske ummah. Så husk sheikhen i dine du'a og alle 'ulama som har ofret deres liv for å tjene Allahs religion.

Jeg ber Allah om å støtte oss og alle som jobber hardt for å fremme Hans religion og alle som kaller menneskeheten til denne vakre religionen Allah har gitt oss. Jeg ber Allah om å gi oss oppriktighet (*ikhlas*) i alle de gode gjerningene vi gjør og la dem komme oss til nytte den dagen vi møter Ham slik at Han blir fornøyd med oss og redder oss fra helvetet og lar oss entre til slutt jannatul firdawas. Ameen.

Din bror i Islam

Abu Zakariyya al-Atharee

Ramadan 1435 / Juli 2014

Kort biografi av forfatteren

al-Imam al-Muhadith al-Mujaddid

Muhammad Nasir-ud-deen al-Albani

Hans navn:

Han er ash-Sheikh, al-Muhadithth Abu ‘Abdurahman Muhammad bin Naasirudeen bin Nooh Najaati bin Adam al-Arnaootiyy al-Albaniyy *-rahimahullah-*.

Hans livshistorie:

Imam Al-Albani ble født i 1914 i Shkodër, en by ved Shkodërsjøen i det nordvestre Albania. Han levde de ni første årene i denne byen med hans familie som var preget av fattigdom. Faren hans var en stor *hanafi* lærd som hadde studert ved et islamsk universitet i Istanbul. Etter å ha blitt ferdig med studiene kom han tilbake for å lære det store samfunnet. Faren ble etter hvert anerkjent for hans kunnskap og ble til en mufti som folk gikk til for å oppsøke *fatwa* fra. En av studentene hans er den store hadith-lærd Sheikh Shu’ayb Al-Arnaout *hafidhahullah*.

Familien til sheikhen måtte flykte fra Albania etter at Ahmed Zogu tok over makta og begynte å vedta lover som gjorde det vanskelig å praktisere Islam og gjorde Albania til et sekulært land. Faren valgte å flykte med hele familien til Syria. De bosatt seg i Damaskus. Imam Al-Albani pleide å si ofte at denne hendelsen var veldig avgjørende i hans liv. For denne hijrah, faren gjorde, var grunnen til at han vokste opp i et muslimsk land omgitt av lærde og kunnskapssøkere.

Imam Al-Albani begynte å få opplæring i islamske kunnskaper av hans far. Faren lagde et daglig program hvor han lærte ham Koran med *tajweed*, arabisk grammatikk, fiqh i *hanafi madhahab* og andre fag. Faren lærte ham også hvordan man reparer klokker. Dette var noe Imam Al-Albani levde av senere. Han var en utmerket urmaker i tillegg til å være den store lærde han var. Sheikhen lærte også fra andre lærde som var venner av hans far, som sheikh Muhammad Saeed Al-Burhanee *-rahimahullah-* og andre lærde som *Al-muhadithth* Sheikh Muhammad Raagib At-Tabaakh *-rahimahullah-*.

Fra barndommen av var Imam Al-Albani begavet med en vidunderlig hukommelse, han var også veldig klok og sist men ikke minst, han hadde en vilje av stål, han jobbet alltid hardt for å oppnå målene sine. Det var i begynnelsen av tjuetårene Sheikhen begynte å interesse seg i hadith-vitenskap etter å ha blitt inspirert av det islamske magasinet *Al-Manaar* av Imam Rasheed Rida -*rahimahullah*-. Sheikhen brukte godt de evnene Allah ga ham og gjøre det beste ut av det han hadde tilgang til. Etter at han fikk tilgang til det berømte biblioteket *Maktabah Dhahiriyyah*⁶ begynte han å utmerke seg som en utrolig hadith-forsker (*muhaqqeq*). Det var i dette biblioteket Sheikhen brukte mesteparten av hans tid på dagen.

I mer enn 70 år var Sheikh Al-Albani aktiv med å gjøre *dawah* via mange kanaler. Han hadde studenter han underviste hjemme hos seg eller hos andre. Han reiste til forskjellige steder i Syria og besøkte mange land som Jordan, Marokko, Saudia Arabia, England, Tyskland, Spania og andre land. Han har også over 1000 audio-kassetter som folk nytter fortsatt til den dagen i dag. Hans største innsats var bøkene han skrev, de fleste handlet om vurderingene av hadither. Det sies at han har vurdert over 30.000 hadither, altså sjekket om de var *sahih*, *hasan* eller *da'if* osv. Denne innsatsen er noe mange lærde priset og til den dagen i dag så er hans vurderinger mye brukt i forskjellige bøker. Ofte vil du lese etter at en hadith blir nevnt i en bok; « vurdert som *sahih* av Al-Albani i ... ».

Sheikhen ble også kjent for hans *da'wah* til *Tawheed* og til å komme tilbake til Profetens sunna og slutte med alle innovasjonene (*bid'ah*). Denne *da'wah* har hatt en stor innflytelse på mange lærde og kunnskapssøkere som formidler denne arven videre per i dag. For å hedre Imamens innsats kalte noen av lærde ham for å være en *mujaddid*.

Hans bøker:

Sheikh Al-Albani var en prolifert forfatter, han skrev en enorm mengde bøker. Hans skrev over 200 bøker, noen av dem er utgitt og andre er fortsatt i manuskriptform. Blant de viktigste og mest kjente er:

- ❖ *Silsilatul ahadith as-saheehah 13 bind*
- ❖ *Silsilatul ahadith ad-da'eefah 20 bind*
- ❖ *Asl sifatu salah 3 bind*

⁶ **Maktabah Dhahiriyyah:** er et berømt bibliotek i Syria. Biblioteket ble grunnlagt på 1200-tallet av Sultanen al-Malik al-Zahir Abu al-futuh Rukn al-Din Baibars al-Bunduqdari (1223-1277). Biblioteket har en av de viktigste samlingene av islamske manuskripter. Samlingen inneholder over 10.000 manuskripter, noen av dem er unike og gamle som boken *Kitab az-Zuhd* av Imam Ahmad.

- ❖ *Sifatul salat an-nabiyy salallahu ‘alayhi wa salam mina at-takbeer ilaa at-tasleem kanaka taraahu*
- ❖ *Talkhees sifatul salah (boka du har foran deg)*
- ❖ *Irwa’ ul galeel fee takhreej ahadeeth manaarus sabeel*
- ❖ *Mukhtasar saheeh al-Bukhariyy*
- ❖ *Hijab al-mar’ah al-muslimah fee al-kitaab wa ssunnah*
- ❖ *Ahkaam al-janaaiz*
- ❖ *Talkhees ahkaam al-janaiz*
- ❖ *Sahih targheeb waat-tarheeb*
- ❖ *Saheeh sunan al-arba’a wa Da’eefuhaa 16 bind*
- ❖ *Gaayatul Maraam fee takhreej ahadith al halaal wal haram*
- ❖ *Mu’jamul hadith an-nabawiyy 40 bind (manuskript)*
- ❖ *Aadab az-zafaaf fees sunnah al-mutaharah og mange andre bøker.*

Og mange andre bøker.

Hans død:

Etter å ha brukt livet hans på å tjene Allahs religion og beskytte sunna til Profeten ﷺ døde Imam Al-Albani i ‘Amman før solnedgang lørdag den 22.Jummadal akhirah 1420 hijri /den 2.Oktobre 1999. Han ble 88 år. Over fem tusen mennesker deltok i hans begravelse og ba over ham. Han ble gravlagt i Hamlan gravlund. Måtte Allah nåde Imam Al-Albani og la ham være blant de som skal entre Jannatul firdaws. Måtte Allah tilgi oss og ham og alle muslimer. Måtte Allah samle ham og oss i jannatul firdaws. Ameen.

Hvis du ønsker å vite mer om livet til sheikhen les mer om ham i de følgende bøkene:

- ❖ *Hayat al-albanee wa atharuhu wa thanau al-‘ulama ‘alayhi*
- ❖ *Al-Imam Al-Mujaddid wal ‘Allaamah Al-Muhaddith Muhammad Nasiruddin Al-Albani*
- ❖ *Hayaatu ul ‘Allaamah Al-Albani bi Qalamihi*
- ❖ *Shadhraat min Tarjumah Ash-Sheikh Al ‘Allaamah Muhaddithul ‘Asr Muhammad Nasiruddin Al-Albani*
- ❖ *The biography of Great Muhadithth Sheikh Muhammad Nasiruddin Al-Albani*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

I Allahs navn den Barmhjertige, den Nåderike

Forord

All lovprisning tilhører Allah, vi lovpriser Ham, og søker hjelp hos Ham, og ber Ham om tilgivelse, og vi søker tilflukt hos Ham fra ondskapen i oss selv, og vi søker tilflukt hos Ham fra ondskapen som er medført av vår ugjerninger. Den som Allah rettleder ingen kan villed ham, og den som Han villeder ingen kan veilede Ham. Jeg bevitner at det er ingen gud utenom Allah og jeg bevitner at Muhammad er Hans tjener og sendebud.

Etter dette:

Mange av mine brødre og venner har kommet til meg med et forslag om at jeg kunne forkorte min bok «*Sifatul salat an-nabiyy salallahu 'alayhi wa salam mina at-takbeer ilaa at-tasleem kanaka taraahu*» (*Beskrivelse av bønnen til Profeten, Allahs fred og velsigne være med ham, fra takbeer til tasleem som om du ser den*). Dette skulle gjøre boka mye enklere og mer forståelig for folk flest.

Når jeg innså at dette forslaget var velsignet og samstemte med det samme ønske som jeg hadde i mitt hjerte i flere år, ble jeg mer motivert og begynte da å sette av litt tid fra min travle timeplan, som er full av masse kunnskapsrelatert arbeid, til dette. Jeg begynte å omredigere teksten så godt jeg kunne mens jeg spurte Allah den Opphøyde om å gjøre denne handlingen oppriktig for Ham, og at Han gjør den til nytte for mine muslimske søsken.

I denne forkortelsen har jeg tatt med flere andre fordeler enn i boka «*As-sifah*», dette er fordeler som jeg la merke til underveis mens jeg jobbet med denne forkortelsen, så jeg tenkte at det passet best å nevne dem i denne forkortelsen. Jeg har også fokusert på å forklare de vanskelige glosene som forekommer i hadithene eller i bønnordene (*adhkaar*).

Boka er fordelt i kapitler som tar for seg de viktigste delene av bønnen, også delte jeg den videre i delkapitler for å forklare mer. Hvert punkt har et tall og etter hvert punkt har jeg oppklart om dette punktet er en *rukn* (søyle) eller *wajib* (obligatorisk). Når det gjelder de punktene som jeg ikke har sagt noe om så er de ansett til å være blant *sunan*.⁷ Noen av disse

⁷[**Øversetterens fotnote**] Her menes det handlinger som Profeten ﷺ pleide å utføre regelmessig i salah som ikke er ansett til å være blant bønnes søyler (*arkan as-salah*) eller blant de obligatoriske delene av bønnen (*wajibatu as-salah*).

punktene, altså som kalles for *sunan*, kan anses å være obligatoriske (*wajib*), men å påstå det ene eller det andre angående dette går imot den måten en lærd skal undersøke ting på.

[الركن] *Ar-rukn* (En søyle) er det som er vitalt for fullførelse av en ting den er en del av. Og hvis denne søylen er fraværende så blir denne handlingen ugyldig siden søylen er borte. Et eksempel på en slik søyle i dette tilfelle, blir *ruk'oo* (det å bøye seg i bønningen). Så hvis *ruku'* er fraværende i bønningen så blir hele bønningen automatisk ugyldig.

[الشرط] *Ash-shart* (En betingelse): er som en *rukn* (søyle) bare at en *shart* (betingelse) er ikke en del av selve handlingen. Et eksempel på en *shart* (betingelse) er *wudhu* (renselse før bønn). *Wudhu* er en betingelse for at bønningen skal være gyldig, når denne betingelsen blir fraværende så blir hele bønningen ugyldig.

[الواجب] *Al-Wajib* (Det obligatoriske) er en handling som er bekreftet i Koran og sunna, men det fins ingen bevis at denne handlingen er en søyle (*rukn*) eller en betingelse (*shart*). Den som utfører denne handlingen vil bli belønnet og den som forlater den vil bli straffet unntatt ved en gyldig unnskyldning. Og det samme gjelder for *Al-fard* (det obligatoriske). Og det å prøve å skille mellom disse to begrepene (altså mellom *wajib* og *fard*) termologisk er noe som ikke er støttet med noe bevis i det hele tatt.

[السنة] *As-Sunnah* (en sedvane, eller tradisjon) er en handling som Profeten ﷺ gjorde konstant eller ofte i hans tilbedelser. Men Profeten ﷺ har ikke sagt at denne handlingen er obligatorisk. Den som utfører den vil bli belønnet og den som forlater den vil ikke bli straffet eller bli skyldig.

Apropos den hadithen som noen av *Muqalideen* (de som følger strengt etter én *madhhab*/lovskole) forteller og påstår at Profeten ﷺ har sagt:

مَنْ تَرَكَ سُنَّتِي لَمْ تَنْلُهُ شَفَاعَتِي

Den som forlater min sunna vil ikke få min *shafa'ah* (forbønn).

Denne hadithen har ingen basis og stammer ikke fra Profeten ﷺ. Og slike hadith må ikke tilknyttes til Profeten ﷺ siden dette kan føre til det Profeten ﷺ advarte oss fra, nemlig å si om han noe han ikke sa, for han har advart oss fra dette når han sa:

" مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ ، فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ "

«Den som sier om meg noe jeg ikke sa, bør gjøre seg klar til å få en plass i helvete.»⁸

⁸ [Oversetterens fotnote] Denne versjonen av denne hadithen ble rapportert blant annet av Al-Hakeem i «Al-Mustadrak»: (355, 5611). Dette er en av de hadithene som har blitt fortalt av mange sahaba, Sheikhen -måtte Allah være ham nådig og barmhjertig- nevnte de som fortalte denne hadithen i hans store verk «*Silsilah al-ahadeeth ad-da'ifah*» i det han vurderte en av versjonene av denne hadithen, hadith-nummer (1011). Det kan passe veldig godt å nevne disse sahabaene som fortalte denne hadithen slik at vi kan nytte av denne informasjonen. Ved siden av navnene står det hvor mange veier (asaanid) som går tilbake til dem. De sahabaene som fortalte denne hadithen er;

- ❖ 1. Abu Umamah Albahilee (أبو أمامة الباهلي) (3)
- ❖ 2. Abu Bakr As-Sidiq (أبو بكر الصديق) (2)
- ❖ 3. Abu Dhar Alghifār (أبو ذر الغفاري) (1)
- ❖ 4. Abu Sa'eed Alkhudree (أبو سعيد الخدري) (5)
- ❖ 5. Abu 'Ubaydah bin Aljarrah (أبو عبيدة بن الجراح) (1)
- ❖ 6. Abu qatadah Al-Ansaree (أبو قتادة الأنصاري) (3)
- ❖ 7. Abu Qursafah: Jundrah bin Khayshanah (أبو قرصافة: جندرة بن خيشنة) (1)
- ❖ 8. Abu Musa Al-Ash'aree (أبو موسى الأشعري) (1)
- ❖ 9. Abu Musa Al-Ghafiqee (أبو موسى الغافقي) (1)
- ❖ 10. Abu Hurayrah (أبو هريرة) (11)
- ❖ 11. Usamah bin Zayd bin Haarithah (أسامة بن زيد بن حارثة) (1)
- ❖ 12. Anas bin Malik (أنس بن مالك) (15)
- ❖ 13. Al-Baraa bin 'Azib (البراء بن عازب) (1)
- ❖ 14. Buraydah bin Al-Haseeb (بريدة بن الحصيب) (1)
- ❖ 15. Jaabir bin Habis Al-'Abdee (جابر بن حابس العبدي) (1)
- ❖ 16. Jabir bin 'Abdullah (جابر بن عبد الله) (3)
- ❖ 17. Khalid bin 'Arfatah (خالد بن عرفطة) (1)
- ❖ 18. Raafi' bin Khudayj (رافع بن خديج) (1)
- ❖ 19. Az-Zubayr bin Al-'Awwam (الزبير بن العوام) (1)
- ❖ 20. Zayd bin Arqam (زيد بن أرقم) (1)
- ❖ 21. As-Saaib bin Yazeed (السائب بن يزيد) (1)
- ❖ 22. Sa'd bin Al-Madhaas (سعد بن المدحاس) (1)
- ❖ 23. Sa'eed bin Zayd bin 'Amr (سعيد بن زيد بن عمرو) (1)
- ❖ 24. Salmaan Al-Faarisee (سلمان الفارسي) (1)
- ❖ 25. Salamah bin Al-Akwa' (سلمة بن الأكوع) (1)
- ❖ 26. Suhayb bin Sinaan (صهيب بن سنان) (1)
- ❖ 27. Taariq bin Asheem (طارق بن أشيم) (1)
- ❖ 28. Talhah bin 'Ubaydullah (طلحة بن عبيد الله) (1)
- ❖ 29. 'Aishah bint Abi Bakr (عائشة بنت أبي بكر) (2)

Videre så vil jeg påminne at jeg, slik jeg gjorde det i den originale versjonen av boka, har ikke forholdt meg til en bestemt lovskole (*madhhab*) blant de fire kjente lovskolene. Men jeg har derimot fulgt veien av *Ahlu-hadith* som alltid holder seg fast til det autentiske av hadith som stammer fra Profeten ﷺ. For denne grunnen så ser man at deres lovskole (*madhhab*) er den beste i forhold til de andre lovskolene. Og dette har mange lærde fra de andre lovskolene bekreftet og vitnet om. En av dem er den store lærd, ‘Allamah Abul-Hasanaat al-Laknawee al-Hanafee -*rahimahullah*- som sa: " Og hvorfor skal ikke det være slik siden dem er de virkelige arvtakere av Profeten ﷺ, og de virkelige representantene av denne religionen. Måtte Allah samle oss sammen med dem på dommedagen, og måtte Allah la oss dø mens vi elsker dem og følger deres vei."⁹

-
- ❖ 30. ‘Abdullah bin Al-Haarith (عبد الله بن الحارث) (1)
 - ❖ 31. ‘Abdullah bin Az-Zubayr (عبد الله بن الزبير) (1)
 - ❖ 32. ‘Abdullah bin Zaghb (عبد الله بن زغب) (1)
 - ❖ 33. ‘Abdullah bin ‘Abbas (عبد الله بن عباس) (1)
 - ❖ 34. ‘Abdullah bin ‘Umar (عبد الله بن عمر) (3)
 - ❖ 35. ‘Abdullah bin ‘Amr bin Al-‘Aas (عبد الله بن عمرو بن العاص) (5)
 - ❖ 36. ‘Abdullah bin Mas’ood (عبد الله بن مسعود) (5)
 - ❖ 37. ‘Utbah bin Ghazwaan (عتبة بن غزوان) (1)
 - ❖ 38. ‘Uthmaan bin ‘Affan (عثمان بن عفان) (3)
 - ❖ 39. Al-‘Ars bin ‘Umayrah Al-Kindee (العرس بن عميرة الكندي) (1)
 - ❖ 40. ‘Uqbah bin ‘Aamir (عقبة بن عامر) (2)
 - ❖ 41. ‘Ali bin Talib (علي بن أبي طالب) (7)
 - ❖ 42. ‘Ammar bin Yasir (عمار بن ياسر) (1)
 - ❖ 43. ‘Umar bin Al-Khattab (عمر بن الخطاب) (3)
 - ❖ 44. ‘Imraan bin Al-Husayn (عمران بن الحصين) (1)
 - ❖ 45. ‘Amr bin Hareeth (عمرو بن حريث) (1)
 - ❖ 46. ‘Amr bin ‘Abdsah (عمرو بن عبسة) (1)
 - ❖ 47. ‘Amr bin Murrah Al-Juhane (عمرو بن مرة الجهني) (1)
 - ❖ 48. Qays bin Sa’d bin ‘Ubaadah (قيس بن سعد بن عبادة) (1)
 - ❖ 49. Ka’b bin Qastah (كعب بن قسطة) (1)
 - ❖ 50. Mu’adh bin Jabal (معاذ بن جبل) (1)
 - ❖ 51. Mu’awiyah bin Abi Sufyaan (معاوية بن أبي سفيان) (2)
 - ❖ 52. Al-Mughirah bin Shu’bah (المغيرة بن شعبة) (2)
 - ❖ 53. Nabeet bin Shareet (نبيط بن شريط) (1)
 - ❖ 54. Ya’laa bin Murrah (يعلى بن مرة) (1)

⁹ Står nevnt i hans bok “*Imaam al-kalaam feema yata’alaq bilqiraa-ati khalfal imaam*” (side 156).

Og måtte Allahs nåde være over Imam Ahmad som sa:

دِينُ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ أَخْبَارُ

نِعَمَ الْمَطِيَّةُ لِلْفَقَى الْآثَارُ

لَا تَرْغَبَنَّ عَنِ الْحَدِيثِ وَأَهْلِهِ

فَالرَّأْيُ لَيْلٌ وَالْحَدِيثُ نَهَارُ

وَلَرَبَّمَا جَهَلَ الْفَقَى أَتَرَ الْهُدَى

وَالشَّمْسُ بَارِعَةٌ لَهَا أَنْوَارُ¹⁰

Religionen av Profeten Muhammad er beretninger (*Akhbaar*)

For en verdifull gave for den unge er disse beretninger (*Athaar*)

Aldri bli lurt til å vende deg bort fra hadith og dens folk

For mening (*ra'y*) er natt og hadith er dag

Og kanskje kan den unge være uvitende om veiledningen

Mens sola stråler og skinner sterkt

Muhammad Naasirud-deen al-Albanee

Damascus, 26 Safar 1392AH

¹⁰ Rapportert av Ibn 'Abdul-Barr i "*Jami' bayan al- 'ilm wa fadluhu*"(1459), og Al-Khateeb Al-Baghdadee i «*sharaf ahl-al-hadith*": (163).

1. Å rette seg mot Ka’bah (Istiqbaalul-Ka’bah)

1. Når du, O kjære muslim, står for å be så må du rette deg mot *Ka’bah* uansett hvor du måtte være. Dette gjelder både når du skal utføre en obligatorisk (*fard*) bønn eller en frivillig (*nafl*) bønn. Dette er en av de søylene (*rukn*) av bønningen som bønningen ikke blir gyldig hvis ikke den er til stedet.

2. Dette faller bort for den som er i krig for han kan utføre *salatul khawf* (bønn ved frykt) når krigen blir intens.

- ❖ Det samme gjelder for den som ikke kan gjøre dette som den syke, eller den som er i en båt eller reiser med en bil eller ombord på et fly hvis han frykter at tiden for bønningen vil ta slutt før han rekker å be.
- ❖ Det samme gjelder også for den som ber en frivillig (*nafil*) bønn eller witr mens han rir på et dyr eller noe annet. Da er det anbefalt i dette tilfelle at han retter dyret mot qiblah i det han åpner hans bønn med den første takbeer (*takbiratul ihram*), deretter kan han la dyret vende mot hvilken som helst retning.

3. Det er obligatorisk for enhver som kan se selveste Ka’bah og rette seg direkte mot den. Og for den som ikke kan se den så må han bare rette seg mot dens retning.

Om det å be feilaktig mot en annen retning enn Ka’bah:

4. Hvis en person ber mot en annen retning enn Ka’bah fordi himmelen er full bygeskyer (noe som vil da gjøre sola usynlig og det blir vanskelig da å vite forskjellen mellom øst og vest) eller på grunn av andre grunner, og han prøver så godt han kan å finne ut den riktige retningen så vil hans bønn være gyldig og han vil da ikke trenge å gjenta den.

5. Hvis noen, som han stoler på, kommer da og viser ham den riktige retningen så må han med en gang rette seg mot den riktige retningen og hans bønn vil være gyldig.

2. Å stå (Al-Qiyām)

6. Det er obligatorisk å stå i bønningen for dette er en søyle (*rukn*) som må utføres unntatt for:

- ❖ Den som utfører *salatul khawf* (bønn ved frykt) når krigen blir intens, så det blir lov for ham å be mens han rir. Det gjelder også den syke som ikke klarer å stå, da vil vedkommende be mens han sitter hvis han kan det, hvis ikke så kan han be liggende.

Den som utfører en frivillig (*nafl*) bønn kan også be mens han rir, eller mens han sitter hvis han ønsker det. Han kan gjøre ruku' og sujud ved å bukke med hans hode. Dette gjelder også den syke, og han bør bukke hans hode mer når han utfører sujud enn når han utfører ruku'.

7. Det er ikke tillatt for den som ber sittende å ha noe foran som er forhøyet slik at han gjør sujud på det. For som sagt så bør han bukke mer når han gjør sujud enn når han gjør ruku', og her snakker vi om når han ikke kan berøre bakken med hans panne.

Bønnen ombord en båt eller et fly:

8. Det er tillatt å utføre en obligatorisk (fard) bønn om bord en båt eller et fly.

9. Det er tillatt også for den som ber i sånne omstendigheter å be sittende hvis han frykter at han kan falle ned.

10. Det er tillatt også å lene seg på en søyle eller å støtte seg på en stokk hvis en er for gammel eller svak i kroppen.

Å be både stående og sittende:

11. Det er tillatt å be nattbønnen mens man står eller sitter uten å ha en årsak til det. Det er tillatt også å be både stående og sittende. For eksempel at en vil be sittende også stå før ruku' og lese noe mer man ønsket å lese også gjør man ruku' og sujud, og gjøre det samme i den andre raka'.

12. Når man ber sittende så bør man sitte med beina i kryss, eller en annen sittestilling som man føler seg komfortabel i.

Å be med sko:

13. Det er tillatt å be uten sko slik det er tillatt å be med sko.

14. Det beste er å be en gang med skoene på og en annen gang uten i følge det som er lett for en. Så man må ikke gjøre det et må for seg selv å alltid be med sko eller uten sko, men man bør be med dem eller uten dem etter omstendigheter. Så hvis man ikke har på seg sko for eksempel så kan man be uten dem, og den gangen man har sko på seg så kan man be med dem så lenge det ikke er noe som stopper deg fra dette.

15. Når man tar av seg skoene sine for å be så bør man ikke legge dem på sin høyre side men man skal legge dem på sin venstre side så lenge det er ingen som ber på den sida. Hvis ikke man har mulighet til å legge dem på sin venstre side så kan man legge dem mellom føttene sine. Alt dette har blitt bekreftet fra Profeten ﷺ.¹¹

Å be på minbar (Prekestolen):

16. Det er tillatt for en Imam å be på et opphøyd sted som en prekestol (minbar) slik at folk kan lære hvordan de skal be riktig. Da vil imamen stå på den og utføre ruku' på den, og deretter vil han gå ned for å utføre sujud på bakken ved siden av den. Etter dette vil han gå tilbake til den og utføre den andre raka'ah slik som den første.

Forpliktelse av å be bak en sutrah¹²:

17. Det er obligatorisk for den som ber å be bak en sutrah. Dette gjelder både om man ber i moskeen eller utenfor den. Dette gjelder også både for de store og de minste (moskeene) siden Profetens ﷺ ord er allmenngjeldende:

" لَا تُصَلِّ إِلَّا إِلَى سُتْرَةٍ ، وَلَا تَدْعُ أَحَدًا يُمْرُ بَيْنَ يَدَيْكَ ، فَإِنْ أَبَى فَلْتُقَاتِلْهُ ؛ فَإِنَّ مَعَهُ الْقَرِينَ "

"Ikke be unntatt bak en sutrah, og ikke la en komme forbi deg, hvis han nekter å stoppe så må du kjempe mot ham for han er sammen med en qarin "¹³, med andre ord en shaytan (djevel).

18. Det er obligatorisk også å komme nærmere den, siden Profeten ﷺ beordret dette.

19. Det pleide å være mellom det stedet Profeten ﷺ gjorde sujud på og hans sutrah en avstand som vil være nok for en sau å gå forbi. Den som kommer nær hans sutrah med en tilsvarende avstand, har gjort det som er obligatorisk for ham.¹⁴

¹¹ Jeg sier: Dette tyder på at man bør ikke legge skoene sine foran seg. Dette er en etikett (*adab*) som mange av de som ber har glemt siden du ser mange av dem legge ofte deres sko foran seg.

¹² [Oversetterens fotnote] **Sutrah**: En gjenstand som plasseres foran den som ber slik at hans bønn ikke blir ugyldiggjort eller skadet ved at noen går foran ham. Med en sutrah foran seg, så gjør man det lettere for andre om de vil gå forbi.

¹³ [Oversetterens fotnote] Rapportert av ibn Khuzaymah i « *Sahih ibn Khuzaymah* »: (800).

¹⁴ Jeg sier: Ut ifra dette så forstår vi at det folk flest gjør i moskeene slik jeg så det her i Syria og andre land som det å be midt i moskeen langt borte fra veggen eller fra en av moskeens søyler er kun en forsømmelse av Profetens ordre.

Høyden av sutrah:

20. En sutrah bør være så høy som en *shibr*¹⁵ eller to *shibr* ifølge det Profeten ﷺ sa:

" إِذَا وَضَعَ أَحَدُكُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ ، مِثْلَ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ ، فَلْيُصَلِّ ، وَلَا يُبَالِ مَنْ مَرَّ وَرَاءَ ذَلِكَ "

«Hvis en av dere legger noe som tilsvarer en kamelsal (*mu'khiratur-rahl*)¹⁶ foran seg så kan han be bak det og ikke bry seg om de som går foran den»¹⁷.

21. Man bør rette seg mot sin sutrah for dette er det man forstår fra Profetens ﷺ ord. Når det gjelder det å stå litt for venstre eller høyre for den så er dette noe som er ikke bekreftet.

22. Det er tillatt å be bak en stokk som er festet på jorda eller noe lignende. Det samme gjelder for et tre eller en søyle, eller en kvinne som ligger på en seng under dyna si, eller et dyr man kan ri på til og med hvis det er en kamel.

Forbudet mot å be mot graver:

23. Det er ikke tillatt å be mot graver i det hele tatt. Dette gjelder både om den graven tilhører en profet eller noen andre.

Forbudet mot å gå forbi den som ber selv om i Masjidul-haram:

24. Det er ikke tillatt å gå forbi den som ber, altså gå forbi mellom ham og hans sutrah. Og det er ingen forskjell angående dette mellom Masjidul-haram og andre moskeer. For regelen gjelder alle steder siden Profetens ﷺ ord forbød generelt denne handlingen når han sa:

" لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ "

¹⁵ [Oversetterens fotnote] Shibr: er et gammelt lengdemål som ble brukt av araberne. En shibr tilsvarer cirka 30 centimeter.

¹⁶ [Mu'khiratur-Rahl مؤخرة الرحل] er et slags treverk som plasseres bak en sal eller et sete som brukes når man rir på en kamel eller en hest. Denne hadithen påpeker også at det å dra en ligne på bakken og bruke det som en sutrah er noe som ikke skal gjøres. Hadithen som snakker om dette har noe svakhet i seg.

[Oversetterens fotnote] Sheikhen -måtte Allah være ham barmhjertig - snakket om svakheten av denne hadithen i hans bøker; «Tamamul-Minnah»: (side 300-302), «Da'eef Sunan Abu Dawood»: (107), og i hans tahqeeq av boka «Al-mishkah»: (781). Hadithen som snakker om det å dra en ligne på bakken og bruke den som sutrah, ble rapportert blant annet av Abu Dawood i hans Sunan: (689) og Ibn Majah: (943) og andre.

¹⁷ [Oversetterens fotnote] Rapportert av Muslim: (499) og Tirmidhi: (335), og Abu Dawood: (685) og andre.

«Hvis den som går forbi den som ber visste hvor mye synder han vil få så skulle han ha stoppet i 40, for dette er bedre for ham enn å gå forbi ham».¹⁸ Dette betyr å gå mellom ham og det stedet han skal gjøre sujud på.¹⁹

Forpliktelse av å stoppe den som vil gå forbi en selv om i Masjidul-haram:

25. Det er ikke tillatt for den som ber å la noen gå forbi ham mellom ham og hans sutrah i følge den førnevnte hadithen: «Og ikke la noen gå forbi deg ...». Videre så sa Profeten ﷺ :

" إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ ، فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ ، فَلْيَدْفَعْ فِي نَحْرِهِ [وفي رواية: فليمنعه مرتين] ، فَإِنْ أَبَى فَلْيُقَاتِلْهُ ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ "

«Når en av dere ber og har noe som skiller ham fra folk, og noen kommer og ønsker å gå forbi ham så bør han dytte ham så mye han kan (I en annen versjon står det: Så bør han stoppe ham to ganger), hvis han nekter så bør han kjempe mot ham for han er en shaytan».²⁰

Å gå foran for å stoppe en fra å gå forbi:

26. Det er tillatt å ta ett eller flere steg framover for å stoppe et barn eller et dyr å gå forbi deg, slik at de kan gå bak deg istedenfor.

Det som kutter bønnen:

27. Et av de viktigste formålene med å ha en sutrah er at den skal beskytte den som ber fra at hans bønn blir kuttet hvis en kvinne går forbi ham. Den som ikke har sutrah mister denne gevinsten, for hvis en voksen kvinne, eller et esel, eller en svart hund går forbi ham så vil hans bønn bli kuttet.

3. Intensjonen (An-Niyyah)

28. Den som ber må ha en intensjon i sitt hjerte om å utføre den bønnen han har tenkt å be. Denne bønnen kan være for eksempel Dhuhr, eller 'Asr, eller deres sunna-bønner. Dette er en (*shart*) betingelse eller en (*rukhn*) søyle. Når det gjelder det å uttale sin intensjon med sin tunge

¹⁸ [Oversetterens fotnote] Rapportert av Bukhari: (510) og Muslim: (1132) og andre.

¹⁹ Når det gjelder den hadithen som blir fortalt at Profeten ﷺ ba ved kanten av tawaaf-plassen uten å ha en sutrah mens folk gikk forbi ham, så stemmer ikke denne hadithen. For selve hadithen forteller ikke noe om folk gikk mellom ham og det stedet han skulle gjøre sujud på eller ei.

²⁰ [Oversetterens fotnote] Rapportert av Bukhari: (316) og Muslim: (1129) og andre.

så er dette en innovasjon (bid'ah) som strider imot Profetens ﷺ sunna. Ingen av de store Imamene som blir fulgt mente dette heller.

4. Å si Allahu Akbar (At-Takbeer)

29. Bønnen åpnes etter dette ved at man sier:

الله أكبر

«Allahu Akbar»

Allah er Den største

Dette er en rukn (søyle), siden Profeten ﷺ sa:

"مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ"

«Bønnens nøkkel er det å være ren. Og det som gjør handlinger man gjør utenfor bønningen (tahreemuha²¹) forbudt er takbeer, og det som gjør handlinger man gjør utenfor bønningen tillatt (tahleeluha) igjen er tasleem.»²²

30. Man skal ikke heve sin stemme når man sier takbeer i alle bønnene unntatt hvis man er en imam.

31. Det er tillatt for en muazzin å gjenta takbeer høyt etter imamen slik at folk kan høre den. Dette kan gjøres ved en nødvendighet som hvis imamen er syk, eller har en altfor lav stemme, eller at det er veldig mange som ber bak ham.

32. Den som ber bak en imam bør ikke si takbeer unntatt etter at imamen er ferdig med å si den.

Å løfte hender og hvordan det skal gjøres:

33. Man skal løfte hendene sine idet man sier takbeer, eller før det, eller etter det. Alt dette er bekreftet i sunna.

34. Hendene skal løftes mens fingrene er litt atskilt fra hverandre.

²¹[Tahleeluha] Det vil si at i bønningen så blir det ulovlig å gjøre alt det Allah har gjort ulovlig å gjøre mens man ber, og [tahreemuha] vil si at det blir lovlig etter bønningen å gjøre det som er lovlig.

²² [Oversetterens fotnote] Rapportert av Abu Dawood: (61), og Tirmidhi: (3), Al-Hakeem: (469) og andre.

35. Hendene skal løftes helt de er i samme høyde som skuldrene, og noen ganger så kan fingertuppene være i samme høyde som ørene.²³

36. Deretter skal man la den høyre armen være over den venstre etter at man har sagt *takbeer*. Dette er en av tradisjonene (*sunan*) av Profetene fred være med dem. Profeten ﷺ beordret hans følgesvenner om å gjøre det samme så det er ikke lov å la armene være hengende.

37. Den høyre hånden skal da hvile over den venstre hånden, håndledd og forarm.

38. Noen ganger så kan man holde den venstre med den høyre.²⁴

Stedet hvor hendene skal plasseres:

39. Hendene skal da plasseres på hans bryst, dette gjelder både for en mann og en kvinne.²⁵

40. Det er ikke tillatt for ham å la den høyre hånd være på midjen.

Konsentrasjon (Khushoo) og det å se ned på det stedet man skal gjøre sujud på:

41. Man må være hengiven og konsentrert i sin bønn, og unngå alt som kan forstyrre ham, det være for eksempel dekorasjoner og pynt. Man bør ikke be heller når maten, man er sulten etter, er klar. Man bør ikke be også mens man har lyst til å gå på do.

42. Mens man står skal man se på det stedet man skal gjøre sujud på.

43. Man bør ikke vende sitt syn på høyre eller venstre mens man ber, for *shaytan* vil da stjele fra hans bønn.

44. Det er ikke tillatt å løfte sitt syn mot himmelen.

Åpningsbønn (Du'a al-istiftāh):

45. Etter dette åpner man bønnen ved å lese noen av de åpningsbønnene som er bekreftet fra Profeten ﷺ, det er mange av dem, den kjente av dem er:

²³ Jeg sier: Når det gjelder det å la fingertuppene av tomlene berøre øreflippene, så har ikke dette noe grunnlag i sunna, men dette er ifølge meg noe som kan fremkalle *waswasah* (tvil, ukonsentrasjon).

²⁴ Når det gjelder det som de som kom senere mener at det er greit å skifte mellom å holde hendene og å la den ene hvile over den andre, så er dette noe også som ikke har noe grunnlag.

²⁵ Jeg sier: Å legge hendene sine på andre steder enn brystet er enten svak, eller noe som ikke har noe grunnlag.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ

Subhaanaka-llahumma wa bihamdika, wa tabaaraka-smuka wa ta'aala jadduka, wa laa ilaha ghayruk.

Ære være Deg, O Allah, og lovet være Du, og velsignet er Ditt navn, og opphøyet er Din majestet og det finnes ingen annen gud enn Deg.

Denne handlingen er bekreftet så man bør overholde den.²⁶

5. Resitasjonen (Al-Qira'ah)

46. Etter dette skal man søke tilflukt hos Allah den Opphøyde. Dette er en obligatorisk handling som man blir syndig hvis man forlater den.

47. Det er sunna å si av og til dette på denne måten:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ

A'udhu billahi mina ash-shaytaani ar-rajeemi min hamzihi wa nafkhihi wa nafthihi

«Jeg søker tilflukt hos Allah fra *shaytan*, og hans hviskinger, og hans *nafkh*, og hans *nafth*. Og *An-nafth* er den type dikt som er mislikt.

48. Andre ganger skal man si:

أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ ...

A'udhu billahi as-sami'i al-'aleemi mina ash-shaytaani ...

«Jeg søker tilflukt hos Allah den Althørende, Den Allvitende, fra *shaytan* osv....».

49. Etter dette skal man si dette lavt både i de bønnene man leser høyt eller lavt:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillaahir-rahmanir-raheem

²⁶ Den som vil vite om de andre åpningsbønnene kan referere tilbake til den femte, eller den sjette eller den syvende utgave av boka «*sifatu as-salah*» (side 83-89).

«I Allahs navn, den Barmhjertige, den Nåderike.»

Resitasjonen av Al-Fatihah:

50. Deretter skal man lese surah Al-fatihah i sin helhet og *al-basmalah*²⁷ er en del av den. Dette er en søyle (rukn), bønnen blir ikke gyldig unntatt når dette er gjort. Så det er et mål for til og med ikke-arabere å kunne den utenat.

51. Den som ikke klarer den ennå så kan det være nok for ham å lese dette istedenfor:

سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

subhanaAllah, walhamdulillah, walailaha illa Allah, Allahu akbar, wa laa hawla wa laa quwwata illa billahi

«Ære være Allah, og lovet være Allah, og det er ingen gud unntatt Allah, Allah er størst, og det finnes ingen kraft eller makt utenom Allah.»

52. I følge sunna så skal man lese den vers etter vers, altså stoppe litt etter hvert vers. Da vil man lese den slik:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillaahir-rahmanir-raheem

I Allahs navn, den Barmhjertige, den Nåderike

Også stopper man litt, og leser deretter neste vers:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Al-hamdu lillaahi rabbil'aalameen

Lovet være Allah, all verdens Herre

Også stopper man litt, og leser deretter neste vers:

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

²⁷ [Oversetterens fotnote] Al-basmalah står for «Bismillaahir-rahmanir-raheem»

Ar-rahmaanir-raheem

Den mest barmhjertige, den evig nåderike

Også stopper man litt, og leser deretter neste vers:

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

Maaliki yawmideen

Herren over dommens dag

Og slik bør man lese til man fullfører hele denne sura.

Og slik pleide Profeten ﷺ å lese den for han pleide å stoppe etter hvert vers og han pleide ikke å lese versene sammenhengende selv om versene er knyttet til hverandre i mening.

53. Det er tillatt å lese (مَالِكِ) *Maaliki* eller (مَلِكِ) *Maliki*.²⁸

Resitasjonen av den som står bak:

54. Det er obligatorisk for den som står bak imamen å lese Al-fatihah i de bønnene som leses lavt. Dette gjelder også for de bønnene som leses høyt hvis han ikke kan høre stemmen av imamen lese den, eller at han leser den etter at imamen er ferdig med å resitere den og avventer i en kort stund for å gi mulighet til de som står bak å lese den. Men vi anser dette (altså denne stoppingen) til å være noe som ikke er bekreftet fra sunnah.²⁹

Resitasjonen etter Al-fatihah:

55. Det er sunna å lese etter Al-fatihah andre sura til og med i begravelsesbønnen (salatul-janazah). Det går an også å resitere noen verser i de to første raka'h.

56. Man kan forlenge denne resitasjonen noen ganger, eller forkorte den noen ganger, alt dette i følge omstendigheter som at man er på reise, eller man opplever kulde, eller at man er syk eller at det er et barn som gråter.

²⁸ [Oversetterens fotnote] Dette gjelder det fjerde verset «*Maaliki yawmideen*».

²⁹ Jeg sier: Og jeg har oppnevnt bevisene av de som går for denne meningen (Altså å ta en liten stillhet etter resitasjonen av al-fatihah), og har oppnevnt også det som avkrefter dette i boka «*Silsilatul-ahadith ad-da'ifah*» (546, 457).

57. Lengden av resitasjonen vil variere fra bønn til bønn. Den lengste resitasjonen foregår i fajr-bønnen, deretter følger dhuh-r-bønnen, også 'Asr-bønnen, også 'Isha-bønnen, og noen ganger Maghrib-bønnen.

58. Resitasjonen i nattbønn (*qiyam-ul-layl*) vil være lengre enn alt dette.

59. Det er sunna å forlenge resitasjonen i den første raka'ah enn i den andre.

60. Resitasjonen i de to siste raka'ah skal være kortere enn i de to første raka'ah.³⁰

Å lese al-fatihah i enhver raka'ah:

61. Det er obligatorisk å lese Al-fatihah i enhver raka'ah.

62. Det er sunna å lese mer enn den i de to siste raka'ah noen ganger.

63. Det er ikke tillatt for en imam å forlenge hans resitasjon i bønnen mer enn det som har kommet i sunna, for han vil da skape vanskeligheter for den som står bak ham, som kan være en gammel mann, eller en syk person, eller en kvinne som har et ammende barn, eller en som har et behov han må fullføre.

Å resitere høyt eller lavt:

64. Man skal lese høyt i fajr-bønnen, og i fredagsbønnen, og i de to eid-bønnene, og i bønnen der man ber om regn (*Al-Istisqā*), og i bønnen ved formørkelse (*Al-kusuf*), og i de to første raka'ah av Maghrib-bønnen og 'Isha-bønnen.

Man skal lese lavt i Dhuh-r-bønnen og i 'Asr-bønnen, og i den tredje raka'ah av Maghrib-bønnen, og i de to siste raka'ah av 'Isha-bønnen.

65. Det er tillatt for en imam å heve hans stemme i de bønnene som leses lavt slik at de som er bak ham kan høre noe av de versene han resiterer.

66. Når det gjelder Witr-bønnen og nattbønnen, så skal man lese lavt noen ganger, og lese høyt andre ganger. Stemmen bør være midt imellom, ikke for høy og ikke for lavt.

³⁰ For å vite mer om dette, referer tilbake til boka «*sifatu as-salah*» (side 106-125) åttende utgave.

Å lese Koran sakte med en fin stemme:

67. Det er sunna å resitere koranen sakte med en fin stemme. Ikke for fort eller for sakte, men man skal resitere den med en slik resitasjon der hver bokstav kommer tydelig frem. Man bør forskjønne koranen med sin stemme, og prøve å lese den med en fin stemme som kommer innenfor rammene av de velkjente reglene som er fastsatt av de lærde innenfor *tajweed*³¹, og ikke i følge de innoverte (*bid'ah*) tonene eller i følge de musikalske reglene.

Å rette på imamen

68. Det er lovfestet for den som står bak imamen å rette på ham hvis han begynner å blande mellom versene i hans resitasjon.

6. Ruku'

69. Når man er ferdig med resitasjonen så skal man være stille litt i en kort periode som vil la pusten komme til den normale rytmen.

70. Deretter skal man løfte hendene sine på den måten vi beskrev når vi snakket om den første takbeer (*takbiratul ihram*).

71. Deretter skal man gjøre *takbeer* og dette er obligatorisk (*wajib*).

72. Deretter skal man gjøre *ruku'* på den måten at alle kroppsdelene er på sin riktige plass og dette er en rukn (*søyle*).

73. Deretter skal man legge hendene på knærne og fingrene skal separeres og det skal se ut som om man tar tak i knærne med hendene. Alt dette er obligatorisk (*wajib*).

74. Ryggen skal rettes opp slik at hvis det skulle ha blitt lagt vann på ryggen så skulle det vannet ha stagnert. Dette også er obligatorisk (*wajib*).

75. Hodet skal ikke synke heller ikke være opphøyd men være på samme høyde som ryggen.

76. Albuene skal være atskilt fra sidene.

77. Og mens man er i *ruku'* skal man si:

³¹ [Oversetterens fotnote] Tajweed: er læren om hvordan man skal lese koran riktig på den måten Profeten ﷺ pleide å lese den på. Det fins mange bøker, og dikt om denne kunnskapen. De kjente dikt-samlingene er *Matn Al-jazariyya* og *Matn Ash-shatibiyyah*. Det fins en bok som er oversatt til norsk som gir et innblikk på tajweed-lære ved navn: *Al-tashil fi tajweed al-tanzeel*.

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ
Subhaana rabbiyal'atheem

Lovet være min Herre, Den Allmektige

Dette skal sies tre ganger eller mer.³²

Å la bønnens søyler være nesten like lange:

78. Det er ifølge sunna å la de forskjellige søylene av bønnen være nesten like lange (i tidslengde). Da vil man gjøre ruku', og den ståingen etter den, og sujud, og sittingen mellom de to sajdah være nesten like lange.

79. Det er ikke tillatt å lese koran mens man er i ruku' eller i sujood.

Å rette seg opp igjen(I'tidaal) etter ruku':

80. Etter dette skal man rette sin rygg opp slik at man er stående og dette er en søyle (rukhn).

81. Man skal si mens man retter seg opp:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ
Sami'-Allaahu liman Hamidah

Allah hører den som lovpriser Ham

Og dette er obligatorisk (wajib).

82. Man skal løfte hendene sine slik som beskrevet før mens man reiser seg fra ruku'.

83. Etter dette skal man være stående og stabil helt til alle bein befinner seg der de skal være, og dette er en søyle (rukhn).

84. Man skal si mens man står her:

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ
Rabbanaa lakal Hamd

³² Her fins det andre adhkaar/bønner som man kan si. Noen av dem er lange, andre litt kortere enn det, og andre er korte, referer gjerne tilbake til boka «sifatu as-salat an-nabiyy salla Allahu 'alayhi wa salam» (side 136- sjetten utgave).

Vår Herre! Til deg tilhører all lovprisning³³

Dette er obligatorisk å si for alle som ber til og med når man er en som ber bak en imam.³⁴
For dette er lovfestet å si idet man står etter ruku' mens *at-tasmi*³⁵ gjelder når man reiser seg fra ruku'.

85. Man skal la tiden man står her være nesten like lange som den tiden man brukte i ruku' slik det har blitt påpekt før.

7. As-Sujud

86. Deretter skal han si:

الله أكبر

Allahu akbar

Allah er Den Største

Og dette er obligatorisk (wajib).

87- Hendene kan løftes her noen ganger.

Å gå ned (til sujud) med hendene:

88. Deretter skal man gå ned til sujud med hendene. Hendene skal treffe bakken før knærne. Dette er det som Profeten ﷺ har beordret, og det som har blitt bekreftet fra ham. Og han nektet oss å gå ned slik en kamel gjør, for den går ned med knærne av forarmene først.

89. Når man gjør sujud og dette er søyle (rukn) så skal man støtte seg på håndflatene sine.

90. Fingrene skal være samlet.

91. Og de skal rettes mot qiblah.

92. Og de skal være i samme høyde som skuldrene.

³³ Her fins det andre adhkaar/bønner man kan si. Referer tilbake til boka «*sifatu as-salat an-nabiyy salla Allahu 'alayhi wa salam*» (side 136- sjette utgave).

³⁴ Det er ikke lovfestet å ha hendene over hverandre når man står her for dette har ikke blitt bekreftet. Se gjerne om du ønsker å lese mer om dette i detaljer i boka «*Asl sifatu as-salatu an-nabiyy sala Allah 'alayhi wa salam*».

³⁵ At-tasmi' står for *Sami'-Allaahu liman Hamidah*.

93. Og noen ganger i samme høyde som ørene.
94. Armene skal løftes fra jorda, og dette er obligatorisk (*wajib*), og de skal ikke ligge flat på jorda slik en hund gjør.
95. Nesa og panna skal berøre bakken, og dette er en søyle (*rukṇ*).
96. Og det samme gjelder for knærne.
97. Og det samme gjelder for tærne av føttene.
98. Føttene skal være oppreist mot bakken, og alt dette er obligatorisk (*wajib*).
99. Man skal rette tærne mot qiblah.
100. Hælene skal være tett ved siden av hverandre.

Å være i ro og å være støtt i sujud:

101. Det er obligatorisk å være støtt i sujud. Dette skjer ved at man støtter seg jevnt på de kroppsdelene som brukes i sujud, og de er: Ansiktet og nesa sammen, begge håndflatene, begge knærne, og tærne av føttene.
102. Og den som er støtt i hans sujud på denne måten så vil han ha den ultimate ro. Å ha ro i sujud er en søyle (*rukṇ*).
103. Her skal man si:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

Subhaana rabbiyal'alaa

Ære være min Herre, den Opphøyde

Dette skal sies tre ganger eller flere ganger.³⁶

104. Det er veldig anbefalt at man bønnkaller Allah så mye som mulig i sujud, siden det er den tiden hvor bønn blir mest sannsynligvis bønnhørt.
105. Man skal gjøre sin sujud nesten like lang som sin ruku' slik det ble sagt før.

³⁶ Her fins det andre adhkaar/bønner man kan si, disse vil du se i boka « sifatul as-salah». (side 153).

106. Det er tillatt å gjøre sujud på bakken, og på noe som er plassert over bakken, som for eksempel klær, teppe, matte og lignende.

107. Det er ikke tillatt å lese koran mens man er i sujud.

Al-Ifтираash og å sitte mellom de to sajdah:

108. Etter det skal mann løfte sitt hode mens man sier takbeer, og dette er obligatorisk (wajib).

109. Og her kan hendene løftes noen ganger.

110. Deretter skal man sitte i ro og stillhet helt til alle ben finner seg til rette på stedet sitt, og dette er en søyle (rukn).

111. Man skal la den venstre beinet være flatt liggende også skal man sitte på den. Dette er obligatorisk (wajib).

112. Det høyre benet skal være oppreist mot bakken.

113. Og dens tær skal rettes mot qiblah.

114. Det er tillatt å sette seg på hælene. Dette gjøres ved at man setter seg på hælene mens føttene er oppreist mot bakken.

115. Man skal si i denne sittestillingen:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ، وَارْحَمْنِي ، وَاهْدِنِي ، وَاجْبُرْنِي ، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي وَارْفَعْنِي

O Allah tilgi meg, og være meg nådig, og veiled meg, og berik meg, og gi meg god helse, og forsyn meg, og opphøy meg

116. Hvis man vil kan man si:

رَبِّ اغْفِرْ لِي , رَبِّ اغْفِرْ لِي

Rabbighfirlee, Rabbighfirlee

O Allah, tilgi meg, O Allah, tilgi meg

117. Denne sittestillingen bør forlenges helt til den nesten blir like lang som sujud.

Den andre sajdah:

118. Deretter skal man gjøre *takbeer*, og dette er obligatorisk (*wajib*).

119. Man kan løfte hendene mens man gjør denne *takbeer* noen ganger.

120. Etter dette skal man utføre den andre sajdah og dette er en søyle (rukhn).

121. Her skal man gjøre alt det man gjorde i den første.

Sittepause (Jalsatul istiraahah):

122. Etter at man har utført den andre sajdah og man vil gå til den andre raka'ah så skal man gjøre *takbeer*, og dette er obligatorisk (*wajib*).

123. Man kan løfte hendene her også noen ganger.

124. Man skal sitte kort, før man går over til den andre raka'ah. Her skal man sitte på sin venstre fot og være i ro og stillhet helt til alle ben finner seg til rette på stedet sitt.

Den andre raka'ah:

125. Deretter går man over til den andre raka'ah mens man støtter seg på bakken med nevene knyttet som en som knytter nevene sine for å elte deig. Og dette er en søyle (*rukhn*).

126. Her skal man gjøre det man gjorde i den første raka'ah.

127. Unntaket her er at man ikke skal lese åpningsbønnen (dua al-istiftaah).

128. Denne raka'ah skal gjøres kortere enn den første.

Å sitte for tashshahud:

129. Når man blir ferdig med den andre raka'ah så skal man sitte for tashshahud, og dette er obligatorisk (*wajib*).

130. Man skal sitte i denne sittestillingen (*iftiraash*) mellom de to sajdah slik det ble nevnt før.

131. Men her er ikke det tillatt å sitte på hælene.

132. Den høyre hånden skal hvile på det høyre låret og knær.

133. Og den venstre hånden skal hvile på det venstre låret og knær.

134. Det er ikke tillatt at man sitter mens man støtter seg på hendene sine, særlig den venstre.

Å bevege pekefingeren og å se på den:

135. Man skal knytte sin høyre hånd og la tommelen være inn i langfingeren noen ganger.

136. Andre ganger skal man lage en sirkel ved å knytte tommelen og langfingeren sammen.

137. Pekefingeren skal rettes mot qiblah.

138. Øynene skal være festet på den.

139. Man skal bevege den mens man ber og leser tashshahud og helt til slutten.

140. Man skal ikke peke med den venstre pekefingeren.

141. Og alt dette skal gjøres i enhver tashshahud.

Tashshahud-bønnen og de andre bønnene etter den:

142. Tashshahud er obligatorisk (wajib), så den som glemmer den må utføre *sajtadata sawh*.

143. Denne bønningen skal leses i stillhet, altså med lav stemme.

144. Slik lyder denne bønningen:

" التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا
وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ "

At-tahiyyâtu li-l-lâhi, wa s-salawâtu wa t-tayyibâtu. As-salâmu ‘alayka ayyuhâ n-nabiyyu wa rahmatu l-lâhi wa barakâtuhu. As-salâmu ‘alaynâ wa ‘alâ ‘ibâdi l-lâhi s-sâlihîna. Ash-hadu an lâ ilâha illâ l-lâhu, wa ash-hadu anna Muhammadan cabduhu wa rasûluhu.

Alle hilsninger tilhører Allah, og alle bønnene og alt som er godt. Fred være med Profeten³⁷ og Allahs barmhjertighet og velsignelser. Fred være med oss og alle Allahs rettskafne tjenere. Jeg bevitner at det er ingen andre guddom unntatt Allah, og jeg bevitner at Muhammad er Hans tjener og sendebud.³⁸

³⁷ Og dette er det som er lovfestet å si etter Profetens død, og dette er også det som er bekreftet i beretningene av følgesvennene Ibn Mas'ood, 'Aisha, Ibn Az-Zubayr, og Ibn 'Abbas måtte Allah være fornøyd med dem alle. Den som ønsker en grundig forklaring på dette, bør se gjerne i min bok « sifatu as-salah». (side 173-175).

³⁸ I min bok som er førnevnt vil du finne andre måter å si *tashshahud* på og de jeg har nevnt her er de mest autentiske.

145. Deretter skal man sende velsignelser over Profeten ved å si:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

*Allâhumma salli 'alâ Muhammadin wa 'alâ âli Muhammadin kamâ sallayta 'alâ Ibrâhîma wa
'alâ âli Ibrâhîma. Innaka hamîdun, majîd. Allâhumma bârik 'alâ Muhammadin wa 'alâ âli
Muhammadin kamâ bârakta 'alâ Ibrâhîma wa 'alâ âli Ibrâhîma. Innaka hamîdun, majîd.*

O Allah opphøy Muhammad og Muhammads familie slik Du opphøyde Ibrahim og Ibrahims familie. O Allah velsign Muhammad og Muhammads familie slik Du velsignet Ibrahim og Ibrahims familie. Sannelig, du er den Prisverdige, den Majestetiske.

146. Og hvis du vil forkorte dette så kan du si:

" اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ "

*Allâhumma salli 'alâ Muhammadin wa 'alâ âli Muhammadin wa bârik 'alâ Muhammadin wa
'alâ âli Muhammadin kamâ sallayta wa bârakta 'alâ Ibrâhîma wa 'alâ âli Ibrâhîma. Innaka
hamîdun, majîd.*

O Allah opphøy Muhammad og Muhammads familie, og velsign Muhammad og Muhammads familie, slik Du opphøyde og velsignet Ibrahim og Ibrahims familie. Sannelig, Du er den Prisverdige, den Majestetiske.

147. Etter dette så kan man lese andre av de bekreftede bønnene som man liker best, og bønnfalle Allah med dem.

Den tredje og fjerde raka'ah:

148. Deretter skal man gjøre *takbeer* og dette er obligatorisk (wajib). I følge sunna så skal man gjør *takbeer* mens man sitter.

149. Her kan man løfte hendene noen ganger.

150. Etter dette skal man gå opp til den tredje raka'ah, og dette er en søyle (rukhn).

151. Og det samme skal man gjøre i det man går over til den fjerde raka'.

152. Men før man går til den fjerde raka' så skal man sitte litt i ro og stilhet helt til alle ben finner seg til rette på stedet sitt.

153. Deretter skal man støtte seg på bakken slik man gjorde det i den andre raka'.

154. Deretter skal man lese i den tredje og den fjerde raka' suratul fatihah og dette er obligatorisk (wajib).

155. Man kan lese også etter den et vers eller mer.

Qunut-bønnen på grunn av en hendelse og når den skal utføres:

156. Det er sunna å utføre qunut slik at man ber for muslimer som har blitt rammet av en katastrofe.

157. Qunut skal bli utført etter ruku' når man har sagt:

رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ

Rabbanaa lakal Hamd

Vår Herre! Til deg tilhører all lovprisning

158. Qunut har ikke en fast du'a men man skal be med en bønn knyttes til det som har skjedd.

159. Man skal løfte hendene sine mens man gjør du'a.

160. Og heve sin stemme hvis man er en imam.

161. Og de som er bak imamen skal si:

آمِينَ

« Ameen».

162. Når man blir ferdig med den så skal man gjøre takbeer og gå til sujud.

Qunut i Witr-bønnen og når og hvordan den skal utføres:

163. Når det gjelder qunut i Witr så er den forskrevet noen ganger.

164. Og den skal utføres før ruku' i motsetning av qunut som man gjør ved en katastrofe.

165. Og i den skal man be og si:

" اللَّهُمَّ اهْدِنَا فِيمَنْ هَدَيْتَ ، وَعَافِنَا فِيمَنْ عَافَيْتَ ، وَتَوَلَّنَا فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ ، وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا
أَعْطَيْتَ ، وَقِنَا شَرَّ مَا قَضَيْتَ ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ تَبَارَكْتَ
وَتَعَالَيْتَ "

*Allâhumma hdinî fîman hadayta wa 'âfinî fîman 'âfayta, wa tawallanî fîman tawallayta, wa
bârik lî fîmâ a'tayta, wa qinî sharra mâ qadayta. Fa-innaka taqdî wa lâ yuqdâ 'alayka.
Innahu lâ yadhillu man wâlayta [wa lâ ya'izzu man 'âdayta]. Tabâarakata rabbanâ wa
ta'âlayta.*

O Allah, veiled meg, sammen med dem Du har veiledet. Tilgi meg, sammen med dem Du har
tilgitt. Bevar meg sammen med dem Du har bevart. Velsign de gavene Du har gitt meg.
Beskytt meg fra det onde som Du har fastsatt. Sannelig, Du styrer alt, og ingen styrer Deg.
Sannelig, den Du beskytter blir ikke ydmyket, [og den Du vender Deg mot vil ikke vinne
ære.] Du vår Herre er velsignet og opphøyet.

166. Dette er den bønnen som Profeten ﷺ lærte oss, så man bør ikke legge til noe mer etter
den, unntatt det å sende velsignelser over Profeten ﷺ, for dette har blitt bekreftet fra
følgesvennene.

167. Deretter skal man utføre raka' og de to sujudene slik det har blitt beskrevet før.

Den siste tashshahud og tawaruk-sittestilling:

168. Etter dette skal man sitte for den siste tashshahud, og begge er obligatoriske (wajib).

169. Her skal man utføre alt det man gjorde i den første tashshahud.

170. Unntatt at her skal man sitte i tawaruk-sittestilling, dette gjør man ved å sitte på sin
venstre hofte som hviler på bakken, mens begge føttene plasseres mot høyre. Den venstre
foten skal være under den høyre leggen.

171. Den høyre foten skal være oppreist mot bakken.

172. Det er tillat å la den være flatliggende over bakken noen ganger.

173. Man skal støtte og lene seg med sin venstre hånd på sitt venstre kne.

Forpliktelse av å sende velsignelser over Profeten صلی اللہ علیہ وسلم og søke tilflukt hos Allah fra de fire tingene:

174. Det er obligatorisk(wajib) for den som utfører bønnen å sende velsignelser over Profeten صلی اللہ علیہ وسلم mens man sitter i denne tashshahud. Vi har allerede nevnt hvordan dette skal gjøres før i den første tashshahud.

175. Man skal også søke tilflukt hos Allah fra fire ting ved å si:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

Allâhumma innî a 'ûdhu bika min 'adhâbi-l-qabri, wa min 'adhâbi jahannama, wa min fitnati-l-mahyâ wa-l-mamâti, wa min sharri fitnati-l-masîhi d-dajjâl

O Allah jeg søker tilflukt hos Deg fra straffen i helvete, og fra straffen i graven, og fra livets og dødens prøvelser, og fra Dajjals prøvelser.³⁹

Du'a før man gjør salam:

176. Etter dette skal man be for seg selv om alt det man ønsker ved å bruke det som har blitt bekreftet i Koran og sunna, og i disse to kildene fins det mange gode du'a. Hvis man ikke kan noe fra dem så kan man be med hvilken som helst du'a, og da skal man be om det som kan komme en til nytte i ens religion eller jordisk liv.

Tasleem og dens typer:

177. Deretter skal man gjøre *tasleem* på sin høyre, og dette er en søyle (rukn), ved å snu sitt hode helt til det høyre skinnets er synlig.

³⁹ **Livets prøvelser er:** det som et menneske møter i hans liv av å bli satt på prøve med verden og dens fristelser. Og dødens prøvelser er de prøvelsene man møter i graven for eksempel å bli spurt av de to englene. **Og Dajjals prøvelser:** er de overnaturlige tingene som Dajjal vil ha makt til å gjøre, noe som vil føre at mange mennesker vil bli misledet ved å følge ham og akseptere at han er en gud.

178. Og deretter skal man snu sitt hode mot venstre helt til det venstre skinn er synlig. Dette skal utføres til og med i begravellesbønnen (*salatul janazah*).

179. Imamen skal heve sin stemme mens han gjør *tasleem* unntatt i begravellesbønnen (*salatul janazah*).

180. Og den (*tasleem*) kan sies på mange måter:

Den første måten:

Man sier mens man snur seg mot høyre

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Assalaamu 'alaykum wa rahmatullah

Måtte Allahs fred og barmhjertighet være med dere og Hans velsignelser

Og mot venstre:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Assalaamu 'alaykum wa rahmatullah

Måtte Allahs fred og barmhjertighet være med dere

Den andre måten: Man sier det samme uten ordet

وَبَرَكَاتُهُ

Wa barakaatuhu

Og Hans velsignelser

Den tredje måten:

Man sier mens man snur på sin høyre;

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

Assalaamu 'alaykum wa rahmatullah

Måtte Allahs fred og barmhjertighet være med dere

Og mot sin venstre:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

Assalaamu 'alaykum

Måtte Allahs fred være med dere

Den fjerde: Man gjør kun én *tasleem* ved å snu seg litt mot sin høyre.

Min kjære muslimske bror! Dette er det jeg kunne skrive angående «*Forkortelse av beskrivelse av bønnen til Profeten ﷺ*», målet mitt var å få denne beskrivelsen nær deg slik at den blir klar og tydelig for deg og oppleves som om du hadde sett den. Så hvis du ber slik jeg har beskrevet Profetens bønn til deg, så håper jeg at Allah vil akseptere din salah fra deg, for da har du virkelig praktisert Profetens ord:

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي

«Be slik dere har sett meg be!»⁴⁰

Etter dette så er det veldig viktig for deg at du ikke glemmer å la ditt hjerte være til stedet mens du ber og at du har konsentrasjon (*khushoo'*) og hengivenhet i din salah. For dette er det ultimate målet en tjener ønsker å oppnå når han står foran Allah. Og i følge din streving etter å oppnå konsentrasjon (*khushu'*) og din streving etter å etterligne Profetens bønn, så vil du høste fruktene som forventes å bli gitt til den som gjør dette, for dette har vår Herre den Opphøyde påpekt når Han sa:

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

«Bønnen holder skjendighet og ondskap borte.»⁴¹

Avslutningsvis, spør jeg Allah den Opphøyde om å akseptere fra oss, våre salah og alle våre andre gjerninger, og om å spare belønningen av våre salah til den dagen vi møter Ham ...

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ , إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

«Den dagen da verken rikdom eller barn gagner, kun den som kommer til Gud med et rent hjerte.»⁴²

Og lovet være Allah all verdens Herre.

⁴⁰ Sahih Bukhari: 631.

⁴¹ Suratul 'Ankabut, 29:45.

⁴² Suratul Shu'araa, 26:88-89.

Takket være Allah for ved Hans hjelp blir gode gjerninger fullført. Med dette så avsluttes den norske oversettelsen av boka «*Talkhees sifatu salatu An-Nabiyy salla Allah 'alyhi wa salam*» «*Forkortelse av beskrivelse av bønnen til Profeten Allahs fred og velsignelse være over ham*» av Imam Muhammed Nasir-ud-deen al-Albani -*rahimahullah*-. Måtte Allahs nåde være over ham, måtte Allah belønne ham og oss alle med jannatul firdaws. Ameen.

Jeg lovpriser Allah for det gode som forekommer i denne oversettelsen, og ber Ham om tilgivelse for alt som er feilaktig oversatt, vennligst ta kontakt hvis du oppdager feil eller mangler. Måtte Allah akseptere dine bønner og la dem være til stor nytte den dagen du venter tilbake til Ham. Måtte Allah velsigne deg med et godt liv på jorda og jannatul firdaws i akhirah. Måtte Allah la oss alle be slik vår Profet ﷺ pleide å be og la bønnene våre være noe vi kan være stolt over den dagen vi vender tilbake til Ham. Måtte Allah lede oss til den riktige og rette veien som leder til Hans paradis.

Ameen.

Din bror i Islam

Abu Zakariyya al-Atharee